

Những Câu Chuyện Ẩn Dụ

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: *Mác 4:1-34, Gia-cơ 1:21, Ê-sai 6:1-13, Thi thiên 104:12, Đa-ni-ên 4:10-12.*

CÂU GỐC: “Ngài lại phán rằng: ‘Hãy cẩn thận về điều mình nghe. Người ta sẽ đong cho các người bằng lường các người đã đong cho, và thêm vào đó nữa. Vì sẽ ban thêm cho kẻ nào có; nhưng kẻ nào không có, sẽ bị cất lấy điều mình đã có’ ”(Mác 4:24, 25).

Tuần này chúng ta sẽ học về các câu chuyện ẩn dụ của Chúa Giê-su, được ghi lại trong Mác 4. Phúc âm Mác có ít chuyện ẩn dụ nhất trong các sách Phúc âm (Ma-thi-ơ, Mác và Lu-ca).

Trong nhiều năm, các học giả đã tranh luận về ý nghĩa và cách giải thích các câu chuyện dụ ngôn của Đức Chúa Giê-su: Làm thế nào để giải thích chúng, chúng có ý nghĩa gì, tại sao Chúa dùng chúng, những bài học nào được thể hiện qua các câu chuyện này, và chúng phải được hiểu theo nghĩa đen như thế nào, hoặc liệu chúng có thuần túy là dụ ngôn hay không, v.v.

Rõ ràng là chúng ta sẽ không giải quyết tất cả những vấn đề này trong bài học tuần này. Thay vào đó, chúng ta sẽ xem xét chúng và nhờ ân điển của Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ hiểu được những điểm mà Đức Chúa Giê-su đưa ra qua các câu chuyện ẩn dụ này.

Mác 4 chỉ có năm câu chuyện ẩn dụ—người gieo giống, cây đèn, sự đong lường, hạt giống và hạt cải. Phần lớn chương này xoay quanh ẩn dụ người gieo giống. Chuyện ví dụ này được kể trước tiên, sau đó là lý do của câu chuyện, rồi đến việc giải thích câu chuyện. Mô hình ba bước này sẽ là trọng tâm của những bài nghiên cứu vào thứ nhất, thứ hai và thứ ba. Sau đó, các chuyện dụ ngôn khác sẽ là đề tài nghiên cứu vào thứ tư và thứ năm.

Câu Chuyện Về Người Gieo Giống

ĐỌC Mác 4:1-9. Có những loại đất nào, và những hạt giống rơi vào các loại đất ấy thì như thế nào?

Khi đọc các chuyện ẩn dụ của Đức Chúa Giê-su trong các sách Phúc âm, người ta thường muốn chuyển nhanh sang cách giải thích mà Đức Chúa Giê-su đưa ra. Thật ra, đó chẳng phải là mục đích của những câu chuyện này sao—để dạy một số lẽ thật thuộc linh cho đời sống Cơ Đốc nhân? Đúng vậy, nhưng đôi khi, ngoài những lời nhận xét ngắn gọn như “Nước Đức Chúa Trời cũng giống như vậy,” hay “Ai có tai mà nghe, hãy nghe,” Đức Chúa Giê-su không giải thích chuyện dụ ngôn ấy.

Do đó, tốt nhất là bạn nên chậm lại và phân tích đơn giản câu chuyện để nắm bắt được hướng đi mà các đặc điểm tường thuật khác nhau của nó muốn hướng về. Thực hiện như vậy với câu chuyện ẩn dụ Người Gieo Giống, sẽ mang lại nhiều ý tưởng khác nhau. Trong mỗi trường hợp đều cùng là một thứ hạt giống, nhưng chúng rơi trên bốn loại đất khác nhau. Loại đất ảnh hưởng rất lớn đến việc kết quả của hạt giống. Thay vì một câu chuyện liên tục, ẩn dụ này thực sự là bốn câu chuyện riêng lẻ được kể cho đến hết trong mỗi bối cảnh. Khoảng thời gian để hoàn thành câu chuyện sẽ kéo dài theo từng câu chuyện tiếp theo.

Hạt rơi xuống đường bị chim ăn ngay. “ ‘Khi đương gieo, một phần giống rơi dọc đường, chim đến ăn hết’ ”(Mác 4:4).

Hạt giống rơi trên đất đá phải mất vài ngày hoặc vài tuần mới mọc lên một cách yếu ớt, bị khô héo vì bị nắng thiêu đốt.

Hạt giống rơi trên đất cỏ dại còn phải mất nhiều thời gian hơn mới mọc lên được, nhưng cuối cùng không kết quả gì, còn bị gai rậm làm cho nghẹt ngòi.

Hạt giống rơi trên đất tốt mất nhiều thời gian nhất, có lẽ là cả một thời gian phát triển hoàn toàn, như quy luật thông thường của một vụ mùa.

Ba trong bốn câu chuyện đều nói về sự thất bại; chỉ câu chuyện cuối cùng là nói về sự thành công, một vụ mùa bội thu. Độ dài của các câu chuyện càng nhiều, thì khoảng thời gian của mỗi câu chuyện kế tiếp cũng càng lúc càng dài hơn. Tất cả các câu chuyện chỉ ra nguy cơ thất bại, nhưng thật ra có một câu chuyện thành công, và sự thành công đó dẫn đến kết quả dư dật.

Chuyện ẩn dụ này dường như cho thấy cái giá phải trả của việc làm môn đệ và những rủi ro có thể xảy đến, nhưng nó cũng nói đến phần thưởng dồi dào khi theo Chúa Giê-su.

Một số bài học tâm linh nào khác mà chúng ta có thể học được từ thiên nhiên?

Lời Giải Thích Của Chúa Giê-su

Đức Chúa Giê-su đã kể xong câu chuyện ẩn dụ mà không đưa ra lời giải thích nào ngay lập tức. Như câu Kinh Thánh trong (*Mác 4:1*), Ngài đã kể chuyện ấy trước “một đoàn dân đông.” Chỉ sau đó, với một nhóm nhỏ hơn (*Mác 4:10*), Ngài mới giải thích ý nghĩa của câu chuyện này.

ĐỌC Mác 4:13-20. Đức Chúa Giê-su giải thích câu chuyện ẩn dụ Người Gieo Giống như thế nào?

Đức Chúa Giê-su giải thích câu chuyện ẩn dụ này bằng cách dùng một số chi tiết được dùng làm biểu tượng trong câu chuyện, để chỉ ra những sự việc ở bên ngoài câu chuyện. Cách giải thích này cho thấy rằng, đây là câu chuyện dụ ngôn có nhiều ý nghĩa để cập đến thế giới thực, nhưng không nhất thiết phải đề cập đến từng chi tiết nhỏ nhất.

Đức Chúa Giê-su xác định hạt giống là “lời.” Điều này ám chỉ Lời Chúa, đặc biệt là Lời Đức Chúa Giê-su rao giảng. Gia-cơ 1:21 tuyên bố, “Vậy, hãy bỏ đi mọi điều ô uế và mọi điều gian ác còn lại, đem lòng nhu mì nhận lấy lời đã trồng trong anh em, là lời cứu được linh hồn của anh em.”

Các loại đất khác nhau là những loại người nghe khác nhau. Theo cách giải thích của Đức Chúa Giê-su, mọi người đều nghe Lời Chúa; tức là loại đất nào cũng có hạt được gieo trên đó. Nhưng sự tiếp nhận thì khác. Đường đi đất cứng, chim ăn mất hạt giống. Chúa liên kết điều này với việc Sa-tan lấy đi lễ thật. Đất đá không có độ sâu. Đức Chúa Giê-su liên kết điều này với những người có những suy nghĩ nông cạn; họ chưa tính đến cái giá của việc làm môn đồ. Đất cỏ dại làm nghẹt hạt giống được gieo trên đó. Chúa giải thích rằng điều này tượng trưng cho những người lo lắng về cuộc sống và mê đắm giàu sang làm nghẹt ngòi Lời Chúa. Nhưng đất tốt dành cho người nghe lời và tiếp nhận, để nó lớn lên và sinh hoa kết quả bội phần.

Lời giải thích dài nhất là về đất đá sỏi và đất cỏ dại. Khi mô tả những người nghe đạo ở đất đá sỏi, Đức Chúa Giê-su chỉ ra những yếu tố tương phản—họ đón nhận Lời Chúa với niềm vui nhưng chỉ là những môn đệ tạm thời. Khi sự bắt bớ đến, họ bỏ cuộc. Những người nghe đạo ở đất cỏ dại là một sự tương phản. Họ bỏ đạo không phải vì những lúc khó khăn mà vì những lúc thuận lợi—sự tập trung của họ là vào những điều của thế gian thay vì vương quốc của Đức Chúa Trời. Sự quan tâm và lo lắng của họ xoay quanh những gì thế gian mang lại.

Hãy xem xét cuộc sống của chính bạn. Có đặc điểm nào của con đường, đất đá sỏi, hay đất cỏ dại len lỏi vào trải nghiệm của bạn không? Điều này có thể xảy ra một cách tinh tế hơn bạn nhận ra. Bạn có thể đưa ra lựa chọn nào để thay đổi, nếu cần?

Lý Do Kể Các Chuyện Ẩn Dụ

ĐỌC Mác 4:10–12. Tại sao Đức Chúa Giê-su dạy bằng các câu chuyện ẩn dụ?

Đọc lướt qua những câu này sẽ có ấn tượng rằng Đức Chúa Giê-su dạy bằng chuyện ẩn dụ để che giấu sự hiểu biết của người ngoài. Nhưng quan điểm như vậy không phù hợp với hành động của Đức Chúa Giê-su trong các nơi khác của sách Mác. Trong Mác 3:5, 6, Đức Chúa Giê-su đau buồn trước tấm lòng chai đá của các nhà lãnh đạo tôn giáo. Trong Mác 3:22–30, Đức Chúa Giê-su coi trọng lý lẽ của các thầy thông giáo và giải thích chi tiết lý do tại sao họ nhầm lẫn. Trong Mác 12:1–12, các nhà lãnh đạo tôn giáo hiểu rằng câu chuyện ngụ ý của Đức Chúa Giê-su về những người tá điền là nói về họ. Đó thực sự là một lời cảnh báo về âm mưu của họ chống lại Ngài sẽ đi đến đâu, và những hậu quả khủng khiếp sẽ xảy ra sau đó. Nếu Ngài không quan tâm đến họ, thì Ngài sẽ không cảnh báo họ. Do đó, những lời của Đức Chúa Giê-su ở đây trong Mác 4 cần được xem xét kỹ hơn để nhận ra quan điểm của Ngài là gì. Đức Chúa Giê-su đang diễn giải lời của Ê-sai 6:9, 10.

ĐỌC Ê-sai 6:1–13. Điều gì xảy ra với Ê-sai ở đây, và thông điệp mà ông được giao cho dân Y-sơ-ra-ên là gì?

Ê-sai được sự hiện thấy về Đức Chúa Trời trong đền thờ và bị choáng ngợp bởi vinh quang của Đức Chúa Trời cũng như sự ô uế của chính mình. Đức Chúa Trời thanh tẩy ông và ủy thác cho ông một sứ mạng trọng đại. Giống như Mác, nó có vẻ lạc nhịp so với phần còn lại của Ê-sai, nơi có nhiều niềm an ủi cho dân Chúa.

Trong Ê-sai 6, sứ điệp nhằm mục đích đánh thức dân sự để họ từ bỏ con đường gian ác của mình. Trong Mác, chìa khóa để hiểu lời Đức Chúa Giê-su được tìm thấy trong Mác 3:35. Để hiểu được lời nói và sự dạy dỗ của Đức Chúa Giê-su, người ta phải làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời (Mác 3:35). Điều này đem người ấy vào trong gia đình của Đức Chúa Giê-su. Còn những kẻ đã quyết định cho rằng Đức Chúa Giê-su bị quỷ ám thì sẽ không chịu nghe.

Mục đích Đức Chúa Giê-su trích dẫn từ Ê-sai 6 không phải là Đức Chúa Trời đang loại bỏ con người, bèn là những định kiến và tấm lòng cứng cỏi của họ đã ngăn cản họ chấp nhận lẽ thật cứu rỗi.

Lẽ thật này là khái niệm bao quát của chuyện ẩn dụ Người Gieo Giống. Mỗi người chọn loại đất nào. Tất cả đều tự quyết định xem họ có đầu phục Đức Chúa Giê-su hay không. Cuối cùng, mỗi chúng ta lựa chọn.

Đèn Và Sự Đong Lường

ĐỌC Mác 4:21-23. Điều gì Đức Chúa Giê-su đặc biệt nhấn mạnh trong ẩn dụ về cây đèn?

Nhà cửa trên thế giới ở khu vực nơi Đức Chúa Giê-su sống trong thời Ngài, về kích thước và cách xây dựng thì khác nhau, tất cả đều tùy thuộc vào vị trí và sự giàu có của chủ nhân. Những ngôi nhà thành thị theo mô hình Hy Lạp thì được xây xung quanh một khoảng sân với nhiều căn lớn nhỏ. Hoặc Đức Chúa Giê-su có thể đang nói về những ngôi nhà nhỏ hơn của người dân quê. Nhưng nhà lớn hay nhà nhỏ, vấn đề là nguyên tắc: một ngày nào đó lẽ thật về Đức Chúa Giê-su sẽ được tỏ lộ.

Trong Mác 4:21, Đức Chúa Giê-su đặt hai câu hỏi. Câu trả lời cho câu hỏi thứ nhất mang tính tiêu cực—“Có ai đem đèn để dưới cái thùng hoặc dưới cái giường chẳng?” Câu hỏi thứ hai đòi hỏi một câu trả lời tích cực—“Há chẳng phải để trên chân đèn sao?” Đức Chúa Giê-su trình bày một kịch bản vô lý, gần như hài hước để chứng minh quan điểm của Ngài. Đèn là để chiếu sáng, nếu không chúng sẽ mất đi mục đích. Mác 4:22 giải thích ẩn dụ ngôn bằng cách đề cập đến những bí mật sẽ được công khai. Đức Chúa Giê-su đang nói đến sự bí ẩn sẽ được lan tỏa cho mọi người biết đến ấy là Tin Mừng.

ĐỌC Mác 4:24, 25. Đức Chúa Giê-su muốn đưa ra bài học gì qua ẩn dụ ngôn về sự đong lường?

Ở nhiều nơi trên thế giới, sản phẩm tươi sống được bán ở các chợ ngoài trời. Người bán thường có một chiếc cân hay chén hoặc giỏ để đo lường sản phẩm họ đang bán. Thường thì những người bán hay cho thêm một chút vào cân hay giỏ, để giúp người mua cảm thấy mình được đối xử công bằng. Đức Chúa Giê-su chọn cách những người bán hàng tốt đối xử với người mua để đưa ra quan điểm về sự mở lòng với chân lý. Nếu một người mở lòng và đi theo ánh sáng, người đó sẽ nhận được nhiều hơn thế. Nhưng nếu người đó từ chối ánh sáng, ngay cả những gì họ có trước đây cũng sẽ bị lấy đi.

Làm thế nào chúng ta có thể học tốt hơn về nguyên tắc rằng chúng ta sử dụng vật đo lường nào thì nó cũng sẽ được dùng để đo lường lại cho mình? Hãy suy nghĩ về điều này trong mọi giao dịch của chúng ta với người khác.

Ẩn Dụ Về Hạt Giống Nảy Mầm

ĐỌC Mác 4:26-29. Điểm chính mà câu chuyện này muốn nói đến là gì?

Phần lớn Phúc âm Mác có những đoạn giống với Ma-thi-ơ hoặc Lu-ca, hoặc cả hai. Nhưng đó không phải là trường hợp của dụ ngôn này. Chỉ có Mác ghi lại câu chuyện này. Trọng tâm của câu chuyện dụ ngôn ngắn gọn này là về tiến trình của sự phát triển. Đức Chúa Giê-su chỉ ra rằng đây là cách thức hoạt động của vương quốc Đức Chúa Trời. Con người có một vai trò trong đó, nhưng sự tăng trưởng thực sự là công việc của Đức Chúa Trời. Nó không phải là một tiến trình vô tận. Câu chuyện kết thúc đột ngột khi hạt lúa chín. Cũng vậy, sự trở lại của Đấng Christ lần thứ hai sẽ đột ngột mang đến sự kết thúc cho lịch sử thế giới loài người.

ĐỌC Mác 4:30-32. Điểm quan trọng được nhấn mạnh trong dụ ngôn hạt cải là gì?

Ngụ ngôn này nhấn mạnh một điều gì đó rất nhỏ bé sẽ phát triển thành một điều gì đó vô cùng lớn lao. Hạt mù tạt thường có đường kính từ 1 đến 2 mm (0.039 đến 0.079 inch). Loại cây được mô tả ở đây có lẽ là cây mù tạt đen với những hạt rất nhỏ (hơn 700 hạt trong một gam). Mặc dù không phải là hạt giống nhỏ nhất trên thế giới nhưng chúng khá nhỏ, đặc biệt là so với cây mà chúng tạo ra, có thể cao tới 3 mét (10 feet). Đức Chúa Giê-su lưu ý rằng chim thậm chí còn làm tổ trên cành cây cải. Điểm chót Chúa nhắc đến ám chỉ đến Thi thiên 104:12, đồng thời cũng ám chỉ đến Đa-ni-ên 4:10-12. Thi thiên 104 nói về quyền năng của Đức Chúa Trời trong việc sáng tạo thế giới, và Đa-ni-ên 4 tượng trưng cho Nê-bu-cát-nết-sa như một cái cây vĩ đại mà dưới đó cả thế giới tìm thấy bóng mát và thức ăn.

Điểm Đức Chúa Giê-su muốn nói là vương quốc của Đức Chúa Trời, vốn bắt đầu rất nhỏ bé, sẽ trở nên rộng lớn và vĩ đại. Người ta vào thời Đức Chúa Giê-su có thể đã coi thường ông thầy giảng lưu động đầy bụi bặm đến từ Ga-li-lê cùng với nhóm môn đồ của Ngài, nhưng thời gian đã cho thấy rằng vương quốc ân điển của Ngài tiếp tục mở rộng khắp thế giới.

“Tin lành này về nước Đức Chúa Trời sẽ được giảng ra khắp đất, để làm chứng cho muôn dân. Bấy giờ sự cuối cùng sẽ đến” (Ma-thi-ơ 24:14). Hãy xem “hội thánh” Chúa như thế nào khi Đức Chúa Giê-su đưa ra lời tiên đoán đó. Tại sao đây lại là một lời tiên đoán thật phi thường, thậm chí nó còn khẳng định niềm tin của chúng ta?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: Xin đọc chương “ ‘The Sower Went Forth to Sow,’ ” tr. 33-61 trong sách *Christ's Object Lessons* của Ellen G. White.

“Sự thánh thiện đích thực là sự trọn vẹn trong việc phục vụ Đức Chúa Trời. Đây là điều kiện để sống một đời sống Cơ-đốc nhân đích thực. Đấng Christ yêu cầu một sự thánh hiến hoàn toàn, một sự phục vụ trọn vẹn. Ngài đòi hỏi tấm lòng, trí tuệ, tâm hồn, sức mạnh. Từ bỏ cái tôi của mình. Một người sống cho bản thân mình không phải là một Cơ-đốc nhân.

“Tình yêu phải là nguyên tắc của hành động. Tình yêu thương là nguyên tắc căn bản trong sự cai trị trên trời và dưới đất của Đức Chúa Trời, và nó phải là nền tảng cho tính chất của Cơ-đốc nhân. Chỉ riêng điều này thôi cũng có thể làm và giữ người tín đồ vững vàng. Chỉ điều này mới có thể giúp người ấy chống chọi được với thử thách và cám dỗ.

“Và tình yêu sẽ được thể hiện trong sự hy sinh. Kế hoạch cứu chuộc được đặt trong sự hy sinh—một sự hy sinh lớn lao, sâu xa và cao cả đến mức không thể đo lường được. Đấng Christ đã ban cho chúng ta tất cả, và những ai tiếp nhận Đấng Christ sẽ sẵn sàng hy sinh tất cả vì Đấng Cứu Chuộc của họ. Ý nghĩ tôn vinh và làm vinh hiển Ngài phải đến trước bất cứ điều gì khác.”—Ellen G. White, *Christ's Object Lessons*, tr. 48, 49.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. “Tình yêu phải là nguyên tắc hành động. Tình yêu thương là nguyên tắc căn bản trong sự quản trị của Đức Chúa Trời trên trời và dưới đất”. Thập giá tiết lộ lẽ thật đáng kinh ngạc này cho chúng ta như thế nào? Trong cuộc sống, chúng ta có thể phản ánh loại tình yêu này như thế nào? Tại sao chúng ta phải làm như vậy?
2. Bạn sẽ trả lời thế nào khi có người khẳng định cho rằng Đức Chúa Giê-su kể các chuyện ẩn dụ để giữ kín khỏi sự hiểu biết của người ngoài? Tại sao Đức Chúa Giê-su, Đấng đã chết cho mọi người (*xem 1 Giăng 2:2*), lại cố tình giam giữ con người, mà Ngài đã chết trên thập giá để cứu, trong bóng tối?
3. Đèn phải đặt trên chân đèn chứ không phải dưới thùng (*Mác 4:21*). Hãy áp dụng nguyên tắc này vào sự gắn kết giữa hội thánh với cộng đồng địa phương của bạn. Làm thế nào bạn có thể nâng ánh sáng lên cao hơn?
4. Hãy xem dụ ngôn về hạt giống đang nảy mầm (*Mác 4:26-29*). Con người đóng vai trò gì trong việc giúp hạt giống phúc âm phát triển, và Đức Chúa Trời đóng vai trò gì? Mặc dù rõ ràng là chúng ta có vai trò nào đó, nhưng làm sao chúng ta vẫn có thể chắc chắn rằng mình hoàn toàn phụ thuộc vào Chúa? Phải chăng thái độ phụ thuộc hoàn toàn này có thể là một phần của những gì chúng ta cần làm để phát triển?